

bolje je, da sem kolo res ukradel, da ljudje vsaj pošteno mislijo o meni!»

Uljuden dečko. V mariborskem avtobusu je bila strašna gneča. Oče je vzel svojega sinčka na kolena. Vstopila je mlada dama in je morala stati. Sinček, ki se je učil olike, pa reče ateku: »Ata, moram gospodični odstopiti svoj sedež?«

Opravičilo. Župnik ženinu: »Čujte, točni pa niste! Vaša poroka bi se morala vršiti že pred dobro uro!« — Ženin: »Oprostite! Prihodnjič pridem bolj točno!«

Če je stol zaseden. Gostilničar nekemu kmetu, ki je sedel za rezervirano mizo: »Oprostite, ta stol je zaseden!« — Kmet vstane in se ozre na stol: »Na koga sem se pa vsedel?«

Darovi.

Dijaška kuhinja v Mariboru je prejela mesca maja: v počaščenje spomina za preminulim g. dr. Pipušem od Posojilnice v Mariboru 2000 Din; od mariborskih odvetnikov (preostanek prispevkov za venec) D 935; od Slov. trgovskega društva 200 Din; dr. Ljudevit Pivko, narodni poslanec, 500 Din; Stane Kenda, blagajnik, 300 Din; Fran Bratkovič, župnik pri Negovi, zbral na sedmini Marije Nidl in Jakoba Roškarja 75, 173.60 Din; Spodnještajerska ljudska posojilnica 2000 Din; Okrajna hranilnica v Slovenjgradcu 100 Din; Janez Jurko, župnik v Starem trgu, 20 Din; Alojz Čížek, župnik v Slovenjgradcu, 20 Din; Jožefa Jane, posestnica v Vrbju, 100 Din; prof. Alojz Rezman zbral na pogrebu pok. župnika Lebna 110 Din; Ignac Lipovec, posestnik v Podgradju, 100 Din; Franc Šalamon, dekan v Rogatcu, 300 Din; Franc Bratušek, župnik pri Svetinjah, 50 Din; Friderik Horvat, župnik pri Veliki Nedelji, 30 Din; Josip Ozimič, župnik v Laporju, 20 Din; Franc Skof, župnik pri Sv. Antonu, 57.50 Din; Adolf Gril, kaplan, zbral na gostiji Unuk-Draškovič v Cirkovcih, 110 Din; Marko Škofič, kaplan pri Kapeli, 120 Din. Vsem darovalcem najtoplejša zahvala!

Pekre pri Mariboru. Prostovoljno gasilno društvo Pekre priredi v nedeljo, dne 17. julija 1928 popoldne ob 15. uri v prostorih gostilne Kmetič v Pekrah veliko poletno veselico.

Dogoše pri Mariboru. Prostovoljno gasilno društvo Dogoš priredi v nedeljo dne 17. junija 1928 blagoslovljenje brizgalne in gasilnega doma z začetkom ob 1. uri popoldne. Po blagoslovljenju obhod po vasi z godbo. Tudi auto vožnja iz Maribora in obratno.

Sv. Lenart v Slov. gor. Tukaj se je poročila najemnica gostilne v Narodnem domu gdč. Micika Arnuš z g. Leopoldom Matjašičem od Sv. Jurija v Slov. gor. Na gostiji, ki se je vršila dne 10. t. m., so veseli gostje darovali za dijaško semenišče v Mariboru 100 Din in za dijaško kuhinjo 150 Din. Bog povrni!

Sv. Lenart v Slov. gor. Leta 1925 je bivši veliki župan na zahtevo dr. Goriškega protizakonito razpustil staro požarno brambo. Premoženje požarne brambe pa je izročil novo šokolsko-orjanski. Ali star slovenski pregovor pravi: Čez sedem let vse prav pride! Ni še sicer sedem let od tega, ali vendar je že pravica zmagala. Ministrstvo notranjih zadev je ugodilo pritožbi stare požarne brambe in mora se ji vrniti vso premoženje,

ki ni bilo malo. Vsega ne moremo opisati, povemo samo to, da se vsi veselimo, da samostalno-demokratska drevesa ne morejo rasti do neba. Stari, pravični Bog še vedno živi. Spomnim se na lovsko pripovedko: Planinski lovci so vlovili živega kozla, ki je imel brado imenovano: špicbart. Brado so mu poštucah in kozel je od žalosti poginil. Demokratom je treba počasi rezati njih ošabnost. Božji mlini meljejo sicer počasi, pa gotovo! Zapomnite si to, »Jutrovci« pri Sv. Lenartu! — Slišimo, da so poslanci SLS vendarle izposlovali regulacijo Pesnice, ki je našim kmetom vsa leta napravila veliko škodo. Dne 20. junija bo posebna komisija določila, kako se bo vršila regulacija. — Zelo smo veseli, da je SLS izposlovala jensenske šolske počitnice. To je za kmeta nekaj. — Z velikim zanimanjem čitamo Lenarčani v »Gospodarju« pripoved o hrastovškem gradu. Vsako številko si shranimo. Domača zgodovina nas zanima.

Ceršak ob Muri. Žalostno je sedaj tu pri nas! Zlatega miru, ki je vladal tedaj, ko je bil še stari Hauc župan, ni več. Sam zlodej je zanesel nesrečne demokrate v našo prej tako mirno občino. Nikjer v celi Sloveniji te stranke ne marajo, samo pri nas je par užatljenih mož in fantov pristopilo k tej nič vredni družbi. Še občinski križ niso pustili v miru. Podrli so ga, a da bi novega postavili, za to nimajo denarja. Za pijačo in za šnops stotake iz občinske blagajne! Poprej smo vsa desetletja pri križu obhajali majniške pobožnosti, a sedaj bi morda morali pri Rudekovi svinjski stali našega Boga moliti! Nekateri pošteni občani ste bili tako zaslepljeni in ste šli z demokrati; ali vas nič kaj vest ne peče?

Polenšak pri Ptuj. Žareče je bil razsvetljen en del polenske župnije, ko je zadnji četrtek na Telovo zvečer pričelo goret v Prerodu — Dolinarjeva hiša. Ker je bila hiša iz lesa, krita s slamo, je pogorela do tal. Da bi omejili požar, ni bilo niti misliti, predvsem pa tudi, ker je požar nastal po noči, ko so ljudje bili v najlepšem spanju, ter so ogenj opazili šele, ko je bil že cel objekt ogrnjen z velikanskim plamenom. Vsak pa je tudi bil primoran, paziti na svoj dom, ker je bila vsled silnega južnega vetra velika nevarnost, da ogenj obseže še druge hiše. Kosi žareče slame so vbrali po zraku več sto metrov vstran in je bila za bližnje hiše velika nevarnost. Ni še zacelilo ognjišče, ko je pred tremi letmi pogorel takorekoč celi vrh okoli 10 hiš in kleti in že se je spet ponovilo. Kakor je tistikrat ostal prikrit požigalec, isto tako tudi sedaj. Ve se le, da je pričelo goret pri zadnjem koncu hiše ob shrambi za steljo. Upravičen strah navdaja bližnje sosedo z željo, da takega brezvestnega človeka, ki iz sovraštva in maščevanja svojega bližnjega uničuje z najgrozovitejšim delom s požigom, zadene na licu mesta zaslužena kazen. Kakor pa je vsako delo enkrat plačano, tako bo tudi tega človeka enkrat zadela roka pravice in plačila. Dobro bi bilo, da bi se naši ljudje zavedali koristi naših dobro poštenih zavarovalnic, se dali za visoke vsote zavarovati, predvsem oni, ki imajo lesene s slamo krite hiše in bi tako zločinci imeli manj veselja do požiganja.

Ljutomer. Naša mestna godba je dobila 1. maja nova godala (pihala). Ker so stari instrumenti višje ubrani, proda odbor od istih: 1 klarinet B, 3 krilovke, 2 trombi, 1 baskrilovka, 1 F-helikon, 1 mali boben. Ostali se rabijo za vežbanje. Cena ugodna! Pojasnila daje učitelj Fr. Zacherl v Ljutomeru.

Cezanjec pri Ljutomeru. V pondeljek v jutro takoj po polnoči je izbruhnil ogenj pri posestniku Andreju Hanžel v Cezanjevcih. V par minutah je bilo celo poslopje v plamenu. Ker je bil ogenj v sredi noči, se dolgo ni opazil. Pri reševanju živine se je go-

spodar močno opeknel po obrazu, plečih in rokah, da ga bodo morali prepeljati v bolnico. Na pomoč sta prihiteli požarni brambi iz Cezanjevec in iz mesta Ljutomer, kakor tudi iz Lukavec in Radislavec, katerima pa se ni bilo več treba udejstvovati. K sreči je vlekkel jug, da niso bila sosedna poslopja v nevarnosti. Vsem požarnim brambam, kakor tudi drugim požrtvovalnim občanom se na tem mestu izreka iskrena zahvala! Vseh nesreč, posebno pa ognja, reši nas, o Gospod!

Ormož. Na Telovo in predvečer je imela tukajšnja osnovna šola prav primerno predstavo, ki je obsegala Župančičeve žive slike: »Hajd izpod korenine«, Žolnirjevo vzgojno igro: »Grudica« in nekaj lepih narnodnih pesmi. Vso pohvalo zasluži učiteljstvo, ki se je veliko trudilo. Le žal, da je bil obisk precej slab, čeprav je bil čisti dobiček namenjen najrevnejšim otrokom. V nedeljo dne 17. junija po večernicah pa bo mladina nudila v katoliškem domu lepo prireditev.

Mala Nedelja. Po blagoslovitvi vaške kapele, zvona in Gašparičevega križa v Drakovcih so veseli gostje v Gašparičevi hiši zbrali med seboj 200 Din za našo novo cerkev. Posnemanja vredno!

Šmartno ob Paki. Dne 17. junija 1927 bo izpolnil 90 let Janez Kerznar, po domače stari Lovrač iz ugledne Lovračeve hiše na Velikem vrhu. Vkljub visoki starosti, je še trden in pride še v cerkev, dasiravno je pot slaba in dolga. Imenovani je sedaj najstarejši župljan v naši župniji. Želimo mu, da bi mu ljubi Bog dal čakati še 10 let, da bi obhajal 100 letnico rojstva.

Sv. Andraž pri Rejnju. V zadnji številki »Gospodarja« smo razglasili prireditev pevskega koncerta ob priliki otvoritve novega društvenega doma za dne 24. junija. Sedaj pa naznanjamo vsem čitateljem, da smo blagoslovitev in otvoritev doma preložili na dan 1. julija in s tem seveda tudi koncert. Za tokrat vabimo vse naše sosedne kraje k najobilnejši udeležbi v novem domu, ob 3. uri popoldne blagoslovitev, nato otvoritveni govor. Ponovitev koncerta se bo vršila dne 8. julija. Ljubitelji petja, pridite, ne boče vam žal!

Celje. Papirna trgovina in knjigarna Slomškove tiskovne zadruga, ki se nahaja nasproti magistratu si je nabavila pred kratkim poleg pisarnjskih potrebščin tudi zelo veliko zalogo raznovrstnih knjig, tako da bo v bodoče tudi v tem oziru lahko ustregla slavnemu občinstvu. Na to še posebno opozarjamo šole in prosvetna društva, ki si želijo izpopolniti svoje knjižnice. Trgovino, z ozirom na njen velik kulturni pomen za celjsko okrožje, prav toplo priporočamo in ji želimo najlepšega razmaha.

Vrbje pri Zalcu. Čudno se nam zdi, da v Vrbju gostilna Oblak nima naročenih prav nobenih naših časopisov, čeravno jo posejijo tudi od naše stranke ljudje. Ako bi pili samo domovinarji, bi jih bilo samo celih štiri, čeravno šteje vas 80 hiš. Uvažujte! — Most čez Savinjo Zalec—Griže bode napravljen do meseca avgusta t. l. Stal bo 80.000 dinarjev. Popravlja ga rudnik Zabukovca.

Zalec. Nova hmeljarna vedno bolj raste iz tal. Imela bo precejšnji obseg. Sezidana bo po najnovejšem varnostnem načinu. Gradijo jo v bližini kolodvora in sicer na Grabnu. Stavbo je prevzel zidarski mojster Vinko Jordan iz Gotovelj, ki bo zgotovljena do 1. avgusta t. l.

Vojnik. Preteklo soboto, dne 9. junija, je bila tukaj pokopana žrtev materinskega poklica po kratki in mučni bolezni, Marta Pilih, posestnica na Kojnskem. Kako je bila rajna priljubljena, bi pokazal njen pogreb, katerega se je udeležila ogromna množica ljudi iz vojniške in šmartinske župnije. V slednji je rajna imela zadnjih pet let svoj dom kot skrbna gospodinja in zvesta žena svojemu možu. Kakor je rajna v samskem

sianu rada pristopala k mizi Gospodovi na vsako nedeljo in po možnosti tudi ob delavnikih, tako je tudi v zakonskem stanu pobožno živela in Bog ji je poslal svojo dekle smrt tudi na svoj praznik sv. Rešnjega Telesa. Naj počiva v miru!

Podgorje pri Slovenjgradcu. Spoštovana rodbina rajnega gospoda nadučitelja Mat. Smida je v spomin na umrlega darovala tukajšnjim revnim šolarjem za nabavo šolskih potrebščin 200 Din. V imenu šole in revnih šolarjev se podpisani darovalcem najtopleje zahvaljuje. Bog povrni! — Ivan Klugler, šolski upravitelj.

Šmarje pri Jelšah. Dopisi iz našega kraja, ki jih je ljubi »Gospodar« v letošnjem majniku prinašal, so nam pač vsem ugajali. Saj poročajo o popraviljanju župnijske cerkve, ki je dobila sedanjo križevno obliko ravno pred 50 leti, in nam vzbujajo spomine na »staro šolo« in njenega nadučitelja Brinška ter njegovo ubrano cerkveno petje. In kdo bi takih spominov rad ne imel! Zato se tudi jaz izza šmirkavškega hriba zglašim in nekatere nove budim. Imeli smo takrat godbo, ki je slovela daleč gor do Koroške in tje doli do Hrvatske in Kranjske. Sicer sami kmetje in kmečki sinovi so se pod vodstvom nekega Pijovčana izvežbali tako, da jih je bilo veselje poslušati pri domačih cerkvenih slovesnostih in da so jih radi vabili na največje prireditve in primicije po celi škofiji. Poleg krasnega zvonjenja šestih naših cerkev se je razlegalo po naših poljih in vinogradih veselo prepevanje, ki se pa žalibog vedno bolj umika praznim in nesposodbnim ali obrekljivim marnom. Rad se tudi spominjam naše pred 40 leti ustanovljene požarne brambe, ki jo je pred 23 leti preustrojil njeni od takrat dosedanji načelnik in poveljnik g. Miha Skaza. Vspod budno nastopa ob vsaki večji cerkveni prireditvi in pridno pomaga ob času nesreče. Naša bivša velika okrajna drevsnica na zgornjem koncu trga nas pa je napeljevala k umni sadjereji, ki se, hvala Bogu, vedno lepše razvija in posameznikom lepe dobičke prinaša. Spomin na našega mladinojluba Fr. Skaza in narodnega prvobuditelja dr. J. Vošnjaka nam ohranjata oba drevoreda na vzhodni in zahodni strani trga, ki obilno zlahtnega sadja donosata in blagajni okrajnega zastopa izdatno pomagata. Pa še en

spomin, ki je posebno za nas sosede Sv. Miklavža pomenljiv: Vsi se še radi zamislimo, kako milo in veličastno se je glas njegovega velikega zvona razlegal proti Močljam in Vrhu, kako lepo je popeval po Vodonomem, Sotenskem, Orehku, Bobovem in Belem in kako prijetno je kratkočasil Dvorjane in njihove sosede! Dolg čas nam je, odkar je vihnil in se z obema manjšima tovarišema na vojsko podal, da reši življenje vsem trem, ki še zdaj v župnijski cerkvi prepevajo. Zganimo se, da zopet dobimo vsaj enega bronastega prijatelja! Smo zmogli drugo, bomo še to z združenimi močmi! Tako iz srca želi sosed Sv. Miklavža.

Zibika. V nedeljo, dne 10. t. m., smo doživeli lepo slovesnost. Vršila se je blagoslovitev temeljnega kamna nove ceste Zibika — Belo. Ob določeni 5. uri popoldne se je zbrala velika množica iz domače občine in iz sosednjih vasi. Temeljni kamen je bil z venci prav lepo okrašen, nad njim pa se je vspenjal ličen slavočlovek, napolnjen z zelenjem in z venci. Tej lepi in ganljivi slovesnosti so prisostvovali gg. okrajni glavar iz Šmarja, župnik iz Šmarja, oblastna posl. dr. Ogrizek in Turk ter mnogo županov in občinskih odbornikov iz sosednjih občin. Ko je bila položena pod temeljni kamen zbirka kovanega denarja in raznih svetinj, je g. župnik Ivan Jelšnik naprosil g. sreskega poglavarja kot zastopnika civilne oblasti, da mu dovoli izvršiti blagoslovitev. Po dovoljenem privoljenju je g. župnik slovesno blagoslovil temeljni kamen in nato govoril primerno slavnosti. Po končanem govoru g. župnika so govorili še g. sreski poglavar, poslanec Turk, ki je povdarjal, da se najdejo v občini ljudje, kateri mesto sodelovanja z vsemi faktorji, ki delujejo za čimprejšnjo dovršitev započete delo, mečejo polena pod noge onim, ki se trudijo, da bi se delo kakor hitro mogoče izvršilo. Zadnji je govoril g. dr. Ogrizek, ki je v dolgem govoru pojasnil delovanje oblastne skupščine in povdarjal, da si je stekel za zgraditev te ceste in za oblastne podpore največ zaslug g. oblastni poslanec Turk, ki ni zamudil nobene prilike, da si čimveč pridobi denarnih sredstev. Po govoru g. poslance dr. Ogrizeka je bilo vse pričujoče ljudstvo veselo razpoloženo in se je šlo porazveseliti na različne kraje.

Krajevne zastopnika za Ptuj in okolico sprejme ugledna domača zavarovalnica. — Zanesljive in sposobne osebe naj se oglase pod »Stalen dohodek« na upravo lista. 763

Tri mesece star zdrav fant se da za lastnega kakšnemu posestniku. Naslov v upravi lista. 765

Kateri zna kaj od moža, ki je bil ubit leta 1920, meseca septembra, in je ležal v benediškem gozdu, ko so ga našli. Zaprti so Markuci in Zemljič zaradi tega. Kdo bi znal, od kod bi bil in kaj bi bil, **dobi nagrade 5000 Din.** Oglasi na upravo »Slovenskega Gospodarja«. 766

Zahvala.

Za obilne dokaze globokega sočustvovanja ob smrti našega srčno ljubljenega, nad vse dobrega in prerano preminulega soproga, oziroma očeta, gospoda

Ivana Dvornik

se vsem najtopleje zahvaljujem. Zahvaljujem se najprej vlč. domačemu g. župniku za poslovilni govor ob odprtju grobu, za udeležbo pa vlč. g. župniku iz Šoštanja, čč. očetom frančiškonom iz Nazarja, čč. očetom kapucinom iz Celja, br. kapucinu iz Škofje Loke. Vsem najprisrčnejša zahvala!

Zahvaljujem se tudi g. načelniku in vsemu gasilnemu društvu; vsem sorodnikom, sosedom in vsem drugim in dragim prijateljem ter znancem. Vsem Bog poplačaj!

Ob enem prosimo, naj ohranijo našega dragega očeta v blagem spominu!

Bodi mu zemljica lahka!

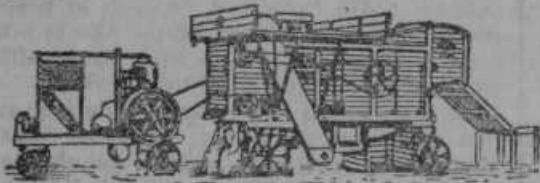
Paška vas, 11. junija 1928.

Globoko žalujoča soproga **Dvornik Ana in otroci.**

P. n.

Kmetovalce, občine, kmetijske podružnice, strojne zadruge opozarjamo na naše priznane prvovrstne izdelke v parnih in motornih mlatilnicah, parnih lokomobilah, motorjih na bencin in petrolej ter vsakovrstnih drugih kmetijskih strojih. Za pogon vitelnih mlatilnic — i takih s slamotresniki in sitom — slamoreznic, domačih mlinov itd., priporočamo mesto villa nabavo našega motorja na bencin in petrolej »Moravia-Supra« 2 HP.

Zahtevajte ponudbo! — Javite se zastopniki in zaupniki!

TOVARNA KMETIJSKIH STROJEV V SOBOTINU (Moravska) 745

Reprezentant za SHS:

MILAN FERLIČ, Maribor, Dr. Verstovškova ulica 4

Ostrožnice ali robidnice

prodaste pri Podravski industriji sadnih izdelkov, Maribor, Trubarjeva ulica 9. 761

Močan pekovski učenc se sprejme v pekarno Smid, Jurčičeva ul., Maribor. 732

Sprejme se močnejši, pošten učenc z dobrim spričevalom v trgovino mešanega blaga. Franc Medik, Velika Nedelja. 741

Občni zbor posojilnega in hranilnega društva pri Sv. Emi, r. z. z. n. z., se bo vršil v društvenem prostoru 17. junija 1928 ob 16. uri s sporedom: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva; 2. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora; 3. Odobritev računskega zaključka za leto 1927; 4. Volitev načelstva in nadzorstva; 5. Slučajnosti. 747

Ne zamudite priliko!

Radi opustive trgovine razprodaja tvrdka »Zora« družba z o. z., Maribor, Linhartova ul. 17 a svojo zalogo kolomasti po Din 2.— za kg. Pridite dokler traja zaloga. 744

Jetika se zdravi in ozdravi v zavodu dr. Pečnik-a, pošta Rogaška Slatina. Zahtevajte prospekt. 738

Močan tovorni voz in vprega za prodati. Potisk, Maribor, Koroška cesta 31. 754

Sušilnice za hmelj dela najceneje Hug. Švajger, ključavničar, Braslovče. 750

Trgovski učenc, poštenih staršev z dobrim šolskim spričevalom, zdrav, se sprejme za trgovino mešanega blaga. Hrana in stanovanje prosto, učna doba tri in pol leta. Ponudbe na Klajnšek & Penič, Maribor, Vetrinjska ulica 9. 735

Pošten in močan fant se sprejme za sodarsko obrt kot vajenc. Prednost ima ki že nekaj zastopi. Jožef Šketa, sodarski mojster, Sv. Lovrenc na Pohorju. 686

Vajenc se vzame. Pekarina Lubej, Lajtersperk, p. Pesnica. 726

Za izpremo svojega posla, naprošam žagne gospodarje, če bi kateri rabil močnega pomočnika, vajenca za učenje v žagi. Naznani se naj upravi lista. 752

Vinski kamen kupuje po najvišjih cenah Ed. Suppanz, Pristava, Slovenija. 749

Pozor! Proda se mlatilni stroj. Naslov v upravi. 757

Po ugodni ceni prodam lep črešnjev in jesenov les, poraben za kolarsko in mizarsko obrt. Tudi stavbeni les, obdelan se poceni dobi istotam. Pismene ali osebne ponudbe na Anton Ferš, p. Sv. Boltenk v Slov. gor. 751

Bika, čistokrvne marijadvorske pasme 1½ leta star se proda. Juršič, Bistrica pri Rušah 14. 746

Posestvo 5 oralov, blizu trga se proda v Sv. Trojici v Slov. gor. št. 49. 756

Posestvo okoli 30 oralov se da za 3 leta takoj v najem z vsemi setvami in nasadeži radi razmer. Vpraša se v Dragučovi št. 9, Sv. Marjeta ob Pesnici. 753

BRUSNICE

ponudite Podravski industriji sadnih izdelkov, Maribor, Trubarjeva ulica 9. 762

Sv. Anton v Slov. gor. Po večdnevnem deževju krasno jutro binškojstnega pondeljka nam je dalo upanje, da se bo blagoslovljajenje temeljnega kamena za Društveni dom in prosvetno zborovanje sijajno izvršilo. In res, nismo se motili! Temeljni kamen je slovesno blagoslovil vlč. g. duhovni svetov. Gomilšek s krasnim, navduševalnim cerkvenim govorom, nakar je naš sivolasi načelnik gradbenega odbora g. Jurančič otvoril prosvetno zborovanje. Prvi je ponovno govoril vlč. g. Gomilšek o programu »Vera in prosveta«. Zastopnik prosvetne zveze, vlč. g. Kovačič, gimnazijski profesor iz Celja, nam je podal v glavnem, čemu so društveni domovi in kako se naj zidajo. Dekliška govornica gospa Činžerjeva iz Gornje Radgone je pa s krasnim govorom navdušila žene in dekleta. Govorila sta še zastopnik orlovske srenje brat Mirko Geratič od Sv. Benedikta in zastopnik prosvetnega okraja Sv. Lenart g. Franjo Kramberger. Vmes pa je še pridno prepeval domači pevski zbor. Vsem govornikom prisrčna hvala! Daj ljubi Bog, da njihove besede obrodijo obile sadove! — Sedaj se društveni dom že zida. Zaupamo na nadaljno požrtvovalnost Antonjčanov in okoličanov, in gotovo bode do letošnje jeseni dovršen. — Oblastni poslanec g. Neudauer iz Gornje Radgone je daroval za društveni dom 100 Din. Dobitke za tombolo so darovali domači in vsi okoliški trgovci, nekateri obrtniki in posestniki, tako da se je morala izvesti s srednjelepim uspehom. Vsem tem darovalcem izreka gradbeni odbor najprisrčnejšo zahvalo! Bog živi!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Dne 21. maja sta bila poročena pridna člana Marijine družbe Franc Berič in Lizika Senekovič in sta prevzela gospodarstvo Apoloniji Vakaj v Trsteniku. Želimo njima obilo sreče. — Dne 23. maja smo pokopali nadopolnega družbenika Janeza Dokl, posestniškega sina iz Oseka. Pri vojaki v Sarajevu se je na straži močno v zimi prehladil in nalezl jetiko. Kot neozdravljivega ga je vojaška oblast poslala na dom umirat. Bil je šele v 22. letu svoje starosti. Družbeni voditelj, č. g. kaplan Brvar, mu je ob grobu izpregovoril ganljivo slovo. Naj v miru počiva! — V petek, dne 1. junija, je prišla komisija oblastnega odbora in okrajnega zastopa pregledat našo novo cesto Sv. Benedikt—Ščavnica—Gornja Radgona. Zemeljska dela za šest metrov široko oblastno cesto sicer lepo napredujejo, vendar jih občine potem robote ne bodo popolnoma mogle dovršiti, že

bodo morali priskočiti na pomoč oblastna skupščina in oba okrajna zastopa. Krasna pa bo, kadar bo dovršena. — Naša posojilnica je na svoje stroške oskrbela zelo potrebno mostno tehtnico, ki že posluje. — V nedeljo, dne 3. junija, nam je mráz po dolinah povzročil znatno škodo na krompirju, fižolu in na koruzi. Oškodovani so tudi travniki. — Dne 28. maja smo ob obilnem spremstvu pokopali mamico č. pč. Gotfrida Ploj, frančiškana pri Mariji Pomagaj na Brezjah. Mnogo je pretrpela v svoji bolezn. Naj v miru počiva!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Gasilno društvo pri Sv. Benediktu priredi dne 17. junija veselico s srečolovom, godbo itd v svrhu ustanovitve društva. Začetek točno ob treh popoldne. Gasilna društva in drugi gosti se uljudno vabijo od blizu in daleč! — Vabi odbor.

Sv. Janž na Dravskem polju. Dne 1. jun. smo položili k večnemu počitku g. Ral Ivanca, vestnega in skrbnega oskrbnika tuk. graščine Ornik. Bil je blag človek, vesten v izpolnjevanju krščanskih dolžnosti in do vsakega pravičen. Bodi mu blag spomin! Teško prizadeti obitelji naše iskreno sožalje!

Hajdina. Po trudapolnih dveh mesecih se je dogotovila v naši župniji nova kapela v Dražencih. V prvi vrsti gre zahvala možu, ki je zbudil to misel, kakor tudi njegovemu pomočniku, da sta se toliko trudila in pobirala po vasi prispevke od hiše do hiše ter sta nadzorovala to novo zgradbo, ki je res kras cel župniji, posebno pa prijazni vasi Dražence. Tudi zvonček smo si nabavili, ki nas vsaki dan trikrat kliče k molitvi. Izdelala ga je tovarna »Zvonoglas« v Mariboru. Vsa čast njej! V nedeljo, dne 3. junija, pa smo po opoldanski službi božji v spremstvu domačega č. g. župnika Skuhala in č. g. kaplana Verbajnskega in mnogobrojnega števila ljudstva prenesli v procesiji našo ljubo Gospo presv. Srca v Dražence. Največja zahvala gre č. g. župniku za ganljiv nagovor v župni cerkvi pred blagoslovitvijo tega lepega kipa, posebno pa še tedaj, ko je bil slovesno prenešen od vaških deklet v svojo novo bivališče. Prisrčna hvala tudi pevskemu društvu, ki se je sedaj v naši župniji močno razvilo pod vodstvom novega organista g. Antona Pal. Vsem, ki so pripravili bodisi z denarnimi sredstvi ali pač kako drugače, pa jim naj povrne naša ljuba Gospa presv. Srca!

Sv. Vid pri Ptuj. Tombola, ki jo je priredilo na binškojstni pondeljek Prosvetno

društvo, je uspela prav dobro. Odbor se v imenu društva zahvaljuje vsem cenjenim darovalcem dobitkov in vsem, ki so na kakršen koli način pripomogli do lepega gmojnega uspeha. Med ljudmi vlada veliko zanimanje za novo tombolo, katero bo Prosvetno društvo priredilo proti jeseni. Matevinski dan je Dekliška zveza proslavila dvakrat, na binškojstni praznik in prošlo nedeljo. Za god farnega patrona pa bo društvo uprizorilo igro: Življenje sv. Vida, igra v 5 dejanjih, ki bo po svojem obsegu in lepoti prekosila vse druge, ki so se doslej pojavile na našem odru. — Za Vidovo dobimo že najbrž nov Marijin oltar, ki bo poleg že prenovljenega oltarja sv. Roka in kakor tudi poleg glavnega oltarja sv. Vida ne samo v čast in ponos g. Sojca, ampak tudi celi fari sv. Vida. — Popravila pri podružnici Sv. Janeza napredujejo in boče do patronovega godovanja popravljena. — Marijina družba pa se pripravlja na proslavo 25 letnice svojega obstoja. Kakor vidite, tudi v Sv. Vidu se je pričelo novo življenje.

Šmarje pri Jelšah. V soboto, dne 2. junija, se je pri nas v trgu vršila volitev novega župana. Za novega župana je značilno, da je dobil pri izvolitvi šest glasov, čeravno je pri volitvah dobila SLS samo pet odbornikov. Gospodom demokratom se je sedaj povrnil slučaj, ker je pred leti uskočil gospod Grad. Za župana je izvoljen dober naš somišljenik g. Lošnik, trgovec v Šmarju, podžupan pa istotako naš pristaš Ivan Lorgar, posestnik in kovač v Kopolah. Novima predstojnikoma želimo dolgo vrsto let načelovati lepi, a nekdanj zagrizeni demokrati občini.

Sv. Jedert nad Laškim. Poročena sta bila Govškov Jože in Bergamaševa Jerica. Oba sta vzrasla v naših organizacijah. Zato so svatje na gostiji zbrali 125 Din za sklad Slovenske ljudske stranke.

Sv. Lenart nad Laškim. Dve sosedni občini Marijagradec in Jurklošter ste dobili precejšnjo količino koruze za siromake. Zakaj pa je nismo dobili mi? Saj so med nami tudi siromaki. Ali se naše županstvo za to ni pobrigalo? — Ko smo šli od zadnjega sejma v Laškem, ki se je vršil dne 29. maja, domov, so se nam nudili žalostni prizori. Pri nekem studentu blizu gostilne Reberšak so vlivali nekemu dečku, ki je izgledal skoro na pol mrtve, po sili v usta vodo. Napil se je v neki gostilni v Laškem šmarnice, ki ga je docela omamila. Ne daleč odtod je ležal okrvavljen nek mož ob cesti. Alkohol ga je premagal. Ali ni no-

najrajši videla, da se poroči njen sin Friderik z Zofijo.

In Stubenbergovim je bilo po volji, najbolj pa bodoči nevesti sami, s tem se izpolni njena srčna želja, ki jo goji že tako dolgo v svojem srcu. Določilo se je vse zaradi dote in katera posestva prepustijo Stubenbergovi nevesti. Tako je bilo v največjo zadovoljnost obeh strank urejeno vse, manjkalo je samo še, da pride mladi graščak in se še danes slavi zaroka.

Graščakinja Herberstein je gledala že neka, terikrat nemirno proti vratam in na tihem poslušala, ali se ne bližajo koraki. Naročila je došlemu slugi, da naroči mlademu graščaku takoj, da pride v sprejemnico, ko se vrne domu.

Friderik Herberstein se je vrnil tisto jutro od nadzorovanja delavcev hitro domu, kajti grajih je spremil do vrat, se nemo poklonil in vrnil v dvorano.

Po prvotni tišini se je začel zopet razgovor, mladi graščak se je zanimal za to in ono; župnik iz Sv. Ruperta je menil, sedaj je še le postalo veselo, ko se nikdo ne briga za to tako natančno, kaj se govori.

Že se je nagibalo solnce blizu Kozjaka, ko se je prvi dvignil mladi graščak. Poslovil se je pri

obeh gostih, nakar so ga vsi z župnikom Morenusom spremili pred vrata, kjer je stal že pripravljen voz.

Župnik Morenus se je globoko priklonil, Herberstein mu je krepko stisnil roko ter rekel:

»Vaše besede so mi ugajale, odobravam vaše nazore, upam, da se najde prilika za večkratni pomenek.«

Rekši se sede na voz in konji hitro potegnejo in oddrdrajo po trgu navzdol proti Črnemu lesu.

Koj za graščakom sta se peljala jareninski in šentpeterski župnik, za njima sta se poslovila trški sodnik in Caharija Nürnberger. Zadnji je ostal šentrupertski vikar Putan, ki so ga v občē klicali le za župnika.

»No vsedi se še vsaj ti malo, ko me že vse zapušča,« meni župnik Morenus ter naliže tovarišu kupico od najboljšega vina iz Metave.

»Meni se zdi, da si antonovškemu in benediškemu tovarišu pokadil malo preveč pod nos, kajti zginila sta kakor bi jih pičil gad, še toliko nista mogla počakati, da bi odšel graščak Herberstein.«

»Kaj meni za to,« se nasmehlja Morenus, »človek vendar sme govoriti resnico.«

»Priatelj, tisti, ki govori resnico, ima dosti

Ne delajte si skrbi za BIRMSKO DARILLO!
Lep molitvenik, pa en rožmarinček
je poleg navadnih spominčkov najlepši spomin.
V današnjem »Gospodarju« najdete omiko TISKARNE SV. CIRILA

bene postavbe zoper tako brezmejno pijačevanje? Ljudje iztreznite se!

Vitanje. Po težki bolezni, katero je prav udano prenašala, je umrla dne 23. maja ob 82 letih znana olupševalka hiše božje, zasebnica Jozefa Pintar v starosti 63 let. Rajna je bila rojena v Novi cerkvi. Že v rani mladosti je bila sirota brez staršev. Nekoč so jo odpodili od hiše, kjer je bila za rejenko, nato je šla jokaje naprej, nevede kam. Tu jo je dobila neka žena ter jo pripeljala v Vitanje, kjer je na par krajih služila zvesto za deklo. Enkrat jo je gospodinja vprašala, ali je kaj žalostna, ker nima matere. Ona pa odgovori: Nič nisem žalostna, saj imam že davno drugo boljšo mamico: Marijo! — Potem je bila dninarica ter čez 30 let tudi olupševalka cerkve. Njeno največje veselje je bilo, krasiti oltarje in snažiti cerkev. Poskrbela je tudi vedno za glasno molitev v cerkvi. Bila je kakor angel varuh umirajočih. Kjer je bil kdo bolan, so jo poklicali, ker je znala tako lepo tolažiti in pripravljati na smrt. Polno dobrih del jo je Vsemogočni poklical iz te solzne doline v večno veselje. Njen pogreb je bil kakor zmago-slavni sprevod. Nosile so jo dekleta Marijine družbe, spremljalo pa jo je mnogo hvaležnih faranov. Bog nam daj še mnogo tako gorečih src, da bodo kot angeli varuhi nam svetili s svojim zgledom, molitvijo in požrtvovalnim življenjem, njej pa večni mir in pokoj!

Oljka v Savinjski dolini. Ob najlepšem vremenu se je vršil v pondeljek, 4. junija, veliki shod tretjerednikov iz Savinjske in Šaleške doline na lepi Oljki. Vse se je lepo vrstilo po določenem sporedu, samo da sta oba gospoda dekana-govornika udeležbo od povedala ter sta ju zastopala č. g. župnik iz Noveštifte in č. g. škalski kaplan. Najbolj je bila zastopana Gornja Savinjska dolina, vsa čast! Velezanimivo je bilo zborovanje ki se je vršilo zunaj ob cerkvi, kjer so nastopali moške, žene in mladenke s samoraslimi navdušenimi govori. Govorilo se je o pomenu in potrebi tega reda za posamezne stanove, o pravem viteštvu napram ženi in mladenki. Vmes so se vrstile zanimive deklamacije o sv. Francišku, med katerimi je omeniti »Solčno pesem«, kojo je deklamatorica v dovršeni obliki podala. Med temi govorniki bi imel tudi nastopiti goreč tretjerednik Ivan Dvornik iz Paške vasi, ki se je z vso vnemo in veseljem pripravil na svoj govor, pa so ga poprej pokopali. Po kratki, pordnevi bolezni je naglo umrl na oslabelosti srca. Z navdušenjem se je

sprejel ob koncu zborovanja predlog, da se odslej vsako leto snidemo. Prav tako! Pokažimo tudi tretjeredniki, da živimo in ne živitarimo samo, stopajmo na plan! Iskrena zahvala vizitatorju p. Kerubinu iz Nazarja in neutrudljivemu g. župniku Franu Hierscheju!

Polzela. Telovadna prireditelj tukajšnje orlovske organizacije je uspešno nad vse pričakovanje. Ze sprevod sam na sebi je vzbudil začudenje, pa tudi zavist, zakaj nikdo ni pričakoval takšnega števila obiskovalcev. Nad sto članov in članic ter naraščaja (in to izključno samo polzelskega odseka) z dvema konjenikoma na čelu ter rudarsko godbo iz Velenja se je v pestrem sprevodu pomikalo po vasi v cerkev k slovesnim večericam. Po večericah je članstvo v tristo-pih odkorakalo na telovadišče, za njimi pa množica par sto ljudi. Nad okusno pripravljenim in okrašenim telovadiščem (dekleta so spletila nad 250 metrov vencev) je širil na osem metrov visokem stebru velik orel svoje peruti. Kolikor se je ugotovilo, je orlovsko prireditev posetilo nad 600 ljudi, ki so vsak nastop naše mladine sprejeli z burnim aplavzom. Najbolje pa je odrezala orodna vrsta, sedem članov, s težkimi, prav spretno in z eleganco izvedenimi vajami. Ljudje, kateri so gledali razne veletote, premete in stoje, skoro niso mogli verjeti, da so to domači kmetski in delavski fantje. Po telovadbi se je razvila precej živahna in prijateljska zabava, katera pa se je z nočjo zaključila, kar je posebno hvalevredno in kar kaže razliko med Orli in drugimi organizacijami, katerih veselice se končajo največkrat zgodaj zjutraj. Naše orlovstvo pa si je s to prireditvijo pridobilo novih simpatij in novih prijateljev. Pokazalo je svoje lastno delo, pri vseh točkah in v sprevodu so nastopali samo domačini, pokazalo pa tudi odločno voljo za napredek. Imamo obljubo za enak nastop že za drugo leto. Upamo in pričakujemo ter se veselimo že v naprej. Bog živi!

Smartno ob Paki. Smrt vrliga moža. Prvo nedeljo v juniju smo pokopali pri podružnici v Gorenjem možu, ki po svojem kremenitem značaju zasluži, da se ga spominja Slovenski Gospodar. Bil je to Ivan Dvornik, po domače Rebrčnik, ugleden posestnik tukaj v Paški vasi in v Lokovici, župnijski šoštanj. Dičilo ga je nenavadno katoliško prepričanje, bil je vnet častilec presvetega Srca Jezusovega za svojo osebo in za svojo hišo, vnet tretjerednik, dober gospodar, požrtvovalen javen delavec v občinskem in

šolskem odboru, pri Posojilnici in domači Zadrugi, več let cerkveni ključar v Gorenjem, dober mož in oče svojih otrok. Nikdar ni manjkal pri različnih volitvah, njegov voz je bil vedno na razpolago, da so se vozili stari in bolani volilci k oddaji glasov, ravno tako tudi v sili in slabem potu za previdenje bolnikov, bodisi po dnevu ali po noči. Bil je stalen voznik veliko let za vsakoletno zbirco frančiškanov v Nazarju in celjske kapucine, katerim je zvozil žito na dom za »božji lon«. Ko se je odločilo, da se na Oljki vrši shod tretjerednikov, je z veseljem sprejel nalogo prevzeti za tuk. skupščino pozdravni govor, rad je kaj modroval in povedal, imel je zraven pobožnega srca tudi zdravi kmečki ponos. Par dni poprej pa zbolil, prvi petek umrl je na oslabelosti srca komaj 52 letni mož v največjo žalost svoji ženi in mnogoštevilnih otrok, a v žalost tudi celi župniji in daljši okolici. Gasilno društvo iz Paške vasi ga je preneslo na kraj odpočitka v spremstvu nenavadno mnogobrojnih vernikov iz več župnij, dveh frančiškanov, treh kapucinov, šoštanjskega in domačega župnika. Tako lep pogreb se malokdaj vidi. Poslovilne besede ob grobu mu je govoril domači župnik. Nikdar ni manjkal prvo nedeljo v mesecu pri sv. zakramentih in prvo nedeljo v mesecu Srca Jezusovega smo ga izročili materi zemlji, da gre po večno plačilo. Njegovi otroci naj posnemajo svojega očeta, kateremu naj vedno ostane časten spomin.

Smartno ob Paki. Dva konja po nesreči poginila. Ko so prihajali romarji tretjeredniki iz Gornje Savinjske doline na Oljko, sta pustila dva spoštovana posestnika iz Luč in Noveštifte vozove in konje v gostilni pri »Pošti«, sama sta si pa poiskala stanovanje v privatni hiši. Ko gre eden v pondeljek ob treh jutro pogledat v hlev, najde oba konja mrtva, zadušena. Nekdo je moral priti ponoči v hlev, pa je vrgel ogorek cigare ali cigarete v mokro slamo, ki je začela vedno bolj tleti, dim ni imel dovolj izhoda, pa je zadušil oba konja. Kaka nesreča, kaka zadruga za oba gospodarja, ki sta vozila družbo, sedaj pa tako daleč od doma z vozom brez konj. Dobro bi bilo, da sodnijska preiskava zadevo razčisti.

Desternik. Dne 21. maja se je poročil vrl naš mladenič Radoslav Bela iz Strmca s pridno mladenko Aniko Toplak iz Grajenšaka. Na prijazni gostiji so se gostje prav dobro veselili. Mladima novoporočencema želimo obilo sreče na njuni novi življenjski poti!

neprilik, sem tudi tiste vrste človek, a sem postal že previden, ker dosti sem skusil.«

»Tudi cerkveni ključar Nürnbergger se je tako posebno držal.«

»Tega moraš poznati, je vse drugo kakor njegov brat Štefan iz Štraleka. Trški Nürnbergger je zelo zavzet za katoliško vero, zato je tudi v hudem boju s trškim sodnikom, še s svojim bratom si ni posebno dober, ker je ta bolj prostega naziranja v verskih rečeh, zato pa tudi ljudje mislijo, da je na tihem protestant.«

»Kaj praviš, to mi je novo,« začudi se Morenus.

»Da tako je, in vidiš, mladi Herberstein, ki nam vsem ugaja, vidi rad njegovo hčerko Agato, ki je prav pobožna gospodična ter blagega srca, pa težko, da bi bilo iz te moke kaj kruha, kajti baroninja Margareta se zelo protivi tej zvezi, ker je strogo katoliška in polaga važnost na staro in visoko plemstvo, kar pa Nürnberggerjevi niso.«

»Da bi mogel človek omehčati srce graščakinje.«

»To je toliko mogoče, kakor sto krav za en groš, graščakinja je v tem oziru nedostopna.«

»Meni mladi graščak zelo ugaja in zato bi

mu rad pomagal, ker je tudi zaščitnik naše cerkve.«

»In naše tudi,« meni Putan, »zato pa delajva s skupnimi močmi, da greva mlademu Herbersteinu na roke, kajti on to zasluži.«

Rekli trčita in izpraznita kupice.

Solnce je že priplulo čisto blizu vrhovom Črnega lesa, od Pohorja sem so se kopičili črni oblaki in se razširjali že visoko po nebu proti Hrastovcu.

»Še nevihta me dohiti,« meni šentrupertski vikar, »oditi moram. Tedaj hvala, da si bova dobra soseda, imel boš še sitnosti s tem in onim, posebno pa mislim, bodo nastopili skakači s svojimi novotarijami.«

»Se nič ne bojim, se bom že znal prilagoditi.«

»Le previden bodi,« svari Putan, »časi so resni, škoda bi bilo za te in tudi župnije ne dobiš kmalu take kakor je šentlenartska.«

»Če imam ljudstvo za seboj, se ničesar ne bojim.«

»Ljudem ni verjeti, v obraz se ti prilizujejo, zadaj pa grizejo, prijatelj.«

»Šentlenarčani so vendar dobri ljudje,« meni Morenus.

(Dalje bo sledilo.)

Botrice! Naredite vsak svoje birmnikom in kupite jim v spomin lep molitvenik, pa en ročnivenec poleg navedenih spominbov. V današnjem »Gospodarju« poglejte omnik TISKARNE SV. GORLA.